

ČISTOTA – POCIT DOMOVA

Blahoslavená sestra Zdenka Schelingová

vrúčne milovala svojho Kráľa. Jej veľkou túžbou bolo, „aby ho mohla milovať tak, aby zomrela láskou“. A naozaj, láska ju viedla k tomu, že položila svoj život za záchranu iného.

Čistá, milujúca, pokorná, usmievajúca sa Zdenka sa nezľakla bolesti, utrpenia ani väzenia, lebo vedela, že „za mrakmi je jej milované Slnko“.

Sestra Zdenka sa narodila ako štedrovečerný darček (24. 12. 1916) pre oravskú rodinu Schelingovcov. V poradí bola desiatym z jedenástich detí a pokrstili ju menom Cecília. Jej rodičia, Pavol a Zuzana, boli ľudia, ktorí si ctili Boha a svedomitú prácu. Tieto hodnoty vštepovali do srdca i svojim deťom.

Malá Cecília bola obľúbeným dievčatkom doma i v škole. V časoch dozrievania sa v miestnej farnosti Krivá zoznámila s rehoľnými sestrami z Inštitútu milosrdných sestier sv. Kríža. Ich príťažlivý príklad, pastoračia pána farára i milujúce rodinné prostredie prispelo k tomu, že ako pätnásťročná sa rozhodla zasvätiť svoj život milovanému Bohu a službe bližným a nastúpila do materského domu sestier sv. Kríža. Postupne absolvovala ošetrovateľskú školu, stala sa postulankou, vstúpila do noviciátu v Podunajských Biskupiciach a prijala meno Zdenka. Pár dní po oslave svojich dvadsiatych siedmich narodenín zložila večné sľuby (28. 1. 1943). Už počas 2. svetovej vojny pracovala v rôznych nemocniciach, hlavne na röntgenologickom oddelení. Ľuďom trpiacim na rakovinu venovala zvláštnu pozornosť a starostlivosť.

Po komunistickom prevrate v Československu (v roku 1948) sa začala diskriminácia Cirkvi a prenasledovanie jej členov. Sestra Zdenka sa rozhodla za cenu vlastného života chrániť Cirkev – nevestu Pána Ježiša. Posilňovaná Božou láskou pomáhala pri dvoch útekoch kňazov z väzenia. Prvý bol čiastočne úspešný, no druhý bol pre Zdenku pascou pripravenou zo strany ŠTB. Po ňom ju ŠTB zatkla a nastalo kruté, neľudské vypočúvanie. Ani kopance, ani topenie, ani mučenie ju neprimälo vyzradiť jej „spolupáchateľov“, naopak, celý čas sa modlila za svojich trýzniteľov. Vo väzení sa správala pokojne, trpezlivo a odovzdané. Ubitá vyriekla: „Odpustenie je najväčšia vec v živote.“ Keď už bolo isté, že pre zhubný nádor na pravom prsníku jej nezostáva viac ako jeden rok života, prepustili ju na amnestiu. No ani potom sa jej zdravotný stav nezlepšoval. Zdenka niesla ponížene svoj kríž až do 31. 7. 1955, keď počas svätej omše odišla do nebeského domova. Mala tridsaťosem rokov. Jej život bol poznačený utrpením, no napriek tomu sa vždy snažila usmievať. Sama hovorila: „Usmievaj sa! S úsmevom trhaj ružičky bolesti, s úsmevom rozdávaj slová...“

Takmer štyridsať rokov sa o živote tejto sestričky mlčalo, no pred Bohom nezostáva nič skryté a 14. 9. 2003 vyhlásil Svätý Otec Ján Pavol II. Zdenku Schelingovú za blahoslavenú. Spomienku na ňu slávime 30. júla.

Modlitba: Blahoslavená sestra Zdenka, oroduj za nás, aby nás nič neoddelilo od Božej lásky. I v časoch ťažkých nám pomôž vidieť, že za mrakmi je naše milované Slnko! Nech naše srdcia horia obetou klášť pred naše túžby šťastie iných ľudí a tak šíriť nebeské kráľovstvo tu na zemi. Amen.